

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

კერძო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმისა და

სააპელაციო სასამართლოში გადაგზავნის შესახებ

საქმე №2/22195-26 / 330210326013060163

07 სექტემბერი, 2026 წელი, ქ. თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლო სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე - ლიანა კაჭაშვილი

განმცხადებელი - შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველო“

წარმომადგენელი - დავითი გეურქიანი, გიორგი ჟუჟუნაშვილი

მოთხოვნა - გაკოტრების რეჟიმის გახსნა

განხილვის ფორმა - ზეპირი მოსმენის გარეშე

ს ა ს ა მ ა რ თ ლ ო მ გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა :

2026 წლის 7 აგვისტოს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიას განცხადებით მომართა შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველო“ (ს/ნ 406228737) წარმომადგენელმა, დავითი გეურქიანმა შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველო“ მიმართ გაკოტრების საქმის წარმოების დაწყების მოთხოვნით.

სასამართლომ საწარმოს გადახდისუუნარობის საკითხის შესწავლა-განხილვამდე შეამოწმა წარმოდგენილი განცხადების შესაბამისობა ფორმალურ სამართლებრივი თვალსაზრისით „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლით დადგენილ მოთხოვნებთან (გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადება გაკოტრების რეჟიმის გახსნის მოთხოვნით), სასამართლომ მიიჩნია, რომ დარღვეული იყო „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ე“, „ვ“, „ზ“, ქვეპუნქტების, ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტების, იგივე მუხლის მე-3 პუნქტის „ა“, „გ“, „ე“, „ვ“, „ზ“, „ჰ“ ქვეპუნქტების მოთხოვნები.

განმცხადებელს არ ჰქონდა მითითებული ზუსტად მისი სახელწოდება ისეთივე ფორმულირებით როგორც იგი მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრის ამონაწერში არის ასახული;

განცხადება არ შეიცავდა დასაბუთებას, მოვალე რატომ ვერ უზრუნველყოფს საპროცესო ხარჯების დაფარვას, არ იყო წარმოდგენილი აღნიშნულის დამადასტურებელი მტკიცებულებები. განცხადება არ შეიცავდა არგუმენტირებულ დასაბუთებას, თუ რატომ არის საწარმო გადახდისუუნარო ან გადახდისუუნარობის წინაშე მყოფი;

მოვალე განმცხადებელს არ ჰქონდა წარმოდგენილი სრული ინფორმაცია მისი ფინანსური მდგომარეობის შესახებ, რომელიც უნდა მოიცავდეს მის აქტივებსა და ვალდებულებებს, მათ შორის, სამომავლო და პირობით ვალდებულებებს;

განცხადებას არ ერთვოდა ინფორმაცია მოვალის მიმართ სხვა გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების მიმდინარეობის შესახებ;

არ იყო წარმოდგენილი კრედიტორთა სრული ჩამონათვალის ამსახველი ინფორმაცია სახელების, სახელწოდებების, პირადი ნომრების, საიდენტიფიკაციო მონაცემების მითითებით, დასაზუსტებელი იყო კრედიტორთა სია. ასევე, ინფორმაცია საწარმოს ბალანსის შესახებ, მიმდინარე შემოსავლების (მათ შორის, ყოველთვიური წმინდა შემოსავლის სახეობისა და ოდენობის) და ხარჯების აღწერილობით;

მოვალე განცხადებაში უთითებდა, რომ საქართველოს არცერთ საბანკო დაწესებულებაში მას არ გააჩნდა საბანკო ანგარიში, თუმცა აღნიშნულის დამადასტურებელი მტკიცებულება სასამართლოში არ იყო წარმოდგენილი;

განცხადება არ შეიცავდა ინფორმაციას/დასაბუთებას - იმის თაობაზე, რომ გაკოტრების რეჟიმის გახსნა აშკარად არ ეწინააღმდეგებოდა კრედიტორთა ინტერესებს.

არ იყო წარმოდგენილი სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მიერ გაცემული ცნობა განმცხადებლის წილობრივი მონაწილეობის შესახებ, უახლესი პერიოდის მონაცემებით.

შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ მიერ წარმოდგენილი არ იყო სათანადო ცნობით დადასტურებული ინფორმაცია, ხელშეკრულებებისა და მიმდინარე რეგულარული ვალდებულებების შესახებ და აგრეთვე კრედიტორისთვის მიმართვის დამადასტურებელი დოკუმენტი, რომლითაც ატყობინებს რომ მან მიმართა სასამართლოს გადახდისუუნარობის გაკოტრების რეჟიმის გახსნის მოთხოვნით.

სასამართლომ განმცხადებელს განუმარტა, რომ განცხადებაში ნათლად და გარკვევით უნდა ჩამოყალიბებულიყო ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ მოვალე კომპანიას აღარ აქვს ბიზნესის მიმართ ინტერესი, რაც წარმოდგენილი განცხადებიდან არ იკვეთებოდა; ამასთან, სასამართლომ მიუთითა, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოში წარმოდგენილი ინფორმაცია უნდა იყოს, არა განმცხადებლის წარმომადგენლის თხრობითი და წერილობითი სახის ახსნა-განმარტების სახით, არამედ უნდა დასტურდებოდეს სათანადო

მტკიცებულებით.

აღნიშნული გარემოებებზე დაყრდნობით თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიამ 2026 წლის 14 აგვისტოს განჩინებით შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ განცხადებაზე დადგენილი იქნა ხარვეზი, განჩინებაში მითითებული ხარვეზების გამოსასწორებლად განმცხადებელს განუსაზღვრა განჩინების გამოქვეყნებიდან **05** (ხუთი) სამუშაო დღის ვადა; განჩინებით განმცხადებელს განემარტა, რომ თუ სასამართლოს მიერ დადგენილ ვადაში არ შეავსებდა ხარვეზს, სასამართლო გამოიტანდა განჩინებას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის თაობაზე.

განცხადებაზე ხარვეზის დადგენის შესახებ განჩინება გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (ვებ-გვერდზე www.ecourt.ge) გამოქვეყნდა 2026 წლის 14 აგვისტოს.

2026 წლის 20 აგვისტოს თბილისის საქალაქო სასამართლოს განცხადებით მომართა შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ წარმომადგენელმა ხარვეზის ნაწილობრივ შევსებისა და დამატებითი მტკიცებულებების წარმოდგენის შესახებ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2026 წლის 26 აგვისტოს განჩინებით ვინაიდან დადგენილი ხარვეზი სრულად არ იქნა შევსებული შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ (ს/ნ 406228737) უარი ეთქვას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე.

განჩინება გამოქვეყნდა გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (ვებ-გვერდზე: www.ecourt.ge) 2026 წლის 27 აგვისტოს.

2026 წლის 01 სექტემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიას კერძო საჩივრით მომართა შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ წარმომადგენელმა გიორგი ჟუჟინიაშვილმა, „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-8, მე-9 და 48-ე მუხლების, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე, 60-ე, 64 მუხლებისა და საქმის ფაქტობრივი გარემოებების საფუძველზე კერძო საჩივრის დასაშვებად ცნობი და შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის შესახებ გასაჩივრებული განჩინების გაუქმების მოთხოვნით.

სასამართლო გაეცნო კერძო საჩივარს, მიაჩნია, რომ იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და საქმის მასალებთან ერთად უნდა გადაეგზავნოს ზემდგომ სასამართლოს შემდეგ გარემოებათა გამო:

სასამართლო განმარტავს, რომ „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონი არის სპეციალური კანონი, რომელიც აწესრიგებს „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად დაფუძნებული

სამეწარმეო სუბიექტის (გარდა ინდივიდუალური მეწარმისა); საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით გათვალისწინებული არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის, არარეგისტრირებული კავშირის (გაერთიანება), ერთობლივი საქმიანობის (ამხანაგობა), უცხო ქვეყნის კანონმდებლობის შესაბამისად შექმნილი იურიდიული პირის და სხვა წარმონაქმნის ((მიუხედავად იმისა, აქვს თუ არა მას იურიდიული პირის სტატუსი), რომელიც ეკონომიკურ საქმიანობას ახორციელებს და რომლის მთავარი ინტერესების ცენტრი საქართველოშია) გადახდისუუნარობის საკითხს.

გადახდისუუნარობის თაობაზე სასამართლოსადმი მომართვა თავისთავად არ არის საფუძველი მოვალის გადახდისუუნარობის პროცესის დაწყებისათვის. „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონი ადგენს გარკვეულ მოთხოვნებს, რასაც უნდა აკმაყოფილებდეს გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადება. კანონის 44-ე ან 45-ე მუხლების მოთხოვნათა შესაბამისად. თუ განმცხადებელი რეაბილიტაციის რეჟიმის გახსნას ითხოვს, მაშინ განცხადება უნდა შეესაბამებოდეს „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის 44-ე მუხლის მოთხოვნებს, ხოლო გაკოტრების რეჟიმის გახსნის მოთხოვნის შემთხვევაში - განცხადება და თანდართული დოკუმენტაცია ამავე კანონის 45-ე მუხლს უნდა შეესაბამებოდეს. იმ შემთხვევაში თუ გადახდისუუნარობის განცხადება კანონის ფორმალურ მოთხოვნებს აკმაყოფილებს და სახეზეა გადახდისუუნარობა ან მოსალოდნელი გადახდისუუნარობა სასამართლო მიიღებს განჩინებას განცხადების დასაშვებობის და იმის მიხედვით თუ რომელი რეჟიმის გახსნას ითხოვს განმცხადებელი, სასამართლო განცხადების დასაშვებად ცნობის განჩინებით ხსნის შესაბამის რეჟიმს.

ამდენად, „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ კანონის 44-ე და 45-ე მუხლები შეიცავენ იმ წინაპირობებს რასაც უნდა აკმაყოფილებდეს გადახდისუუნარობის შესახებ წარმოდგენილი განცხადება და რა ინფორმაცია უნდა იყოს მითითებული განცხადებაში. მაგრამ განცხადება შესაძლებელია აღმოჩნდეს ხარვეზიანი. თუ ხარვეზი ფორმალურ-სამართლებრივია, არ შეესაბამება „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ კანონის 44-ე ან 45-ე მუხლებს, აღნიშნული გარემოება განცხადებაზე ხარვეზის დადგენის წინაპირობაა. ხარვეზის გამოსწორების ვადას სასამართლო არ ადგენს, ეს ვადა კანონითაა გათვალისწინებული და შეადგენს 05 დღეს. აღნიშნული ვადის გაგრძელებას ან ხარვეზის გამოსასწორებელი ვადის ხელახლა მიცემას კანონი არ ითვალისწინებს. იმ შემთხვევაში, თუ კანონით გათვალისწინებულ ვადაში განმცხადებელმა ხარვეზი არ გამოსასწორა, ასეთ შემთხვევაში, სასამართლო გამოიტანს განჩინებას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის თაობაზე (იხ. გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების საფუძვლები „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიხედვით, თბილისი, 2021, ავტორები: ქეთევან მესხიშვილი, გიორგი ბათლიძე, ნანა ამისულაშვილი, სერგი ჯორბენაძე, გვ. 32-33).

მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლომ განმცხადებელს უარი უთხრა გაკოტრების რეჟიმის

გახსნაზე განცხადებაზე დადგენილი ხარვეზის კანონით განსაზღვრულ ვადაში შეუსრულებლობის გამო, ამავე განჩინებაში სასამართლომ იმსჯელა ხარვეზის შევსების ვადის გაგრძელების შეუძლებლობაზე და განმარტა, რომ ხარვეზის **ვადის გაგრძელებას ან ხარვეზის გამოსასწორებელი ვადის ხელახლა მიცემას კანონი არ ითვალისწინებს**. წარმოდგენილი კერძო საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ სამართლებრივი დასკვნა არ გამომდინარეობს სპეციალური კანონის ტექსტიდან, ეწინააღმდეგება ამავე კანონის მე-8 მუხლის მე-6 პუნქტით დადგენილ წესს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის სუბსიდური გამოყენების შესახებ და რაც მნიშვნელოვანია არ შეესაბამება მოქმედი კანონმდებლობის ფარგლებში ჩამოყალიბებულ სასამართლო პრაქტიკას, სადაც ხარვეზის შესავსებად დადგენილი ვადა პირდაპირ იქნა გაგრძელებული. გარდა აღნიშნულისა, კერძო საჩივარში ასევე მითითებულია იმ გარემოებაზე, რომ განმცხადებელს დადგენილ ხარვეზის ვადაში ჰქონდა მიმართული სასამართლოსა და სხვა სახელმწიფო უწყებებისათვის ხარვეზის აღმოსაფხვრელად სასამართლოში წარმოსადგენი მნიშვნელოვანი ინფორმაციის მისაღებად. სასამართლოს მიერ მოთხოვნილი მტკიცებულებების ბუნებიდან გამომდინარე, 5 სამუშაო დღე მოცემულ შემთხვევაში არ ქმნიდა ხარვეზის დადგენილ ვადაში რეალურად გამოსწორების შესაძლებლობას. კერძო საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ სპეციალური კანონის 48-ე მუხლი ადგენს საწყის 5 დღიან ვადას, მაგრამ არ შეიცავს მისი გაგრძელების პირდაპირ აკრძალვას, იგი ითხოვდა ხარვეზის შევსების საპროცესო ვადის გაგრძელებას, გასაჩივრებული განჩინება კი არ არის შეფასებული განმცხადებლის კონკრეტული გარემოებები და შუამდგომლობის ინდივიდუალური დასაბუთება.

სასამართლო ვერ გაიზიარებს კერძო საჩივრის დასახელებულ ძირითად არგუმენტებს და განმარტავს, რომ „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონი ხარვეზის შევსებისათვის 5 (ხუთი) სამუშაო დღის ვადას ადგენს. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 64-ე მუხლი ითვალისწინებს **სასამართლოს მიერ დანიშნული** საპროცესო ვადის გაგრძელებას, თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი. კერძო საჩივრის ავტორი მიიჩნევს, რომ რადგან კანონში პირდაპირ არ არის მითითებული დადგენილი ვადის გაგრძელების დაუშვებლობა, შესაძლებელია მისი გაგრძელება, ასევე უთითებს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის სუბსიდურ გამოყენებაზე.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 64-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს მიერ დანიშნული ვადა, თუ კანონით სხვა რამ არის დადგენილი, სასამართლომ შეიძლება გააგრძელოს მხარეთა თხოვნით ან თავისი ინიციატივით. მითითებული ნორმის მიხედვით, დასაშვებია სასამართლოს მიერ განსაზღვრული ვადის გაგრძელებას, კანონით დადგენილი ვადის გაგრძელება კი არ ხდება.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების“ შესახებ კანონის მე-8 მუხლის მე-6 პუნქტის თანახმად, გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების მიმართ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი გამოიყენება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ეს კანონი არ შეიცავს შესაბამისი საკითხის მომწესრიგებელ სპეციალურ ნორმას და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის გამოყენება არ ეწინააღმდეგება ამ კანონის მიზანსა და პრინციპებს.

სასამართლო თვლის, რომ მოცემულ შემთხვევაში არ არის ის შემთხვევა, როდესაც სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის ნორმათა გამოყენება და მისი შესაბამისად შესაძლებელი იყო სპეციალური კანონით დადგენილი ვადის გაგრძელება.

სპეციალური კანონის 48-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, თუ გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადება არ აკმაყოფილებს ამ კანონით დადგენილ ფორმალურ მოთხოვნებს, სასამართლო გამოიტანს განჩინებას ხარვეზის არსებობის თაობაზე და განმცხადებელს შესაბამისი ხარვეზის გამოსასწორებლად მისცემს **5 სამუშაო დღეს**. თუ განმცხადებელი ამ ვადაში გამოასწორებს აღნიშნულ ხარვეზს და სასამართლო დაადგენს მოვალის გადახდისუუნარობას ან მოსალოდნელ გადახდისუუნარობას, სასამართლო გამოიტანს განჩინებას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობისა და რეაბილიტაციის ან გაკოტრების რეჟიმის გახსნის თაობაზე. წინააღმდეგ შემთხვევაში სასამართლო გამოიტანს განჩინებას გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის თაობაზე.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის დასახელებული მუხლის ანალიზიდან გამომდინარე არ ითვალისწინებს ხარვეზის აღმოსაფხვრელად, განსაზღვრული ვადის გაგრძელების შესაძლებლობას. კანონი პირდაპირ უკავშირებს შედეგს დადგენილ ვადაში ხარვეზის შეუსევლობას. ამასთან, აღნიშნული კანონი ხარვეზის შესავსებად დაწესებული ვადის გაგრძელებას არ ითვალისწინებს. ხარვეზის გამოსწორების ვადას სასამართლო არ ადგენს, აღნიშნული ვადა კანონითაა გათვალისწინებული და 5 სამუშაო დღეს შეადგენს. აღნიშნული ვადის გაგრძელებას ან ხარვეზის გამოსასწორებელი ვადის ხელახლა მიცემას კანონი არ ითვალისწინებს (იხ.: გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების საფუძველები „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიხედვით, თბილისი, 2021, ავტორები: ქეთევან მესხიშვილი, გიორგი ბათლიძე, ნანა ამისულაშვილი, სერგი ჯორბენაძე, გვ. 32-33).

ამდენად, გასაჩივრებული განჩინებით სასამართლომ სწორად მიიჩნია, რომ კანონით დადგენილ ვადაში ხარვეზი არ იქნა შევსებული და არ არსებობდა ხარვეზის ვადის გაგრძელების სამართლებრივი საფუძველი, შესაბამისად, განმცხადებელს მართებულად ეთქვა უარი ხარვეზის შეუსევლობის გამო განცხადების დასაშვებად ცნობაზე.

კერძო საჩივარში არ არის მითითებული ისეთი ახალი გარემოებები, რომლებიც, თავისთავად გააბათილებდა ხარვეზის დადგენილ ვადაში შეუსევლობის გამო განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის შესახებ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2026 წლის 26 აგვისტოს განჩინებაში მითითებულ მსჯელობას, საჩივრის ავტორი ვერ უთითებს რომელიმე კონკრეტულ გარემოებაზე, რაც დაარწმუნებდა სასამართლოს, რომ განცხადების დასაშვებად ცნობის უსაფუძვლობაში. ის ზოგადი ხასიათის მითითებები, რაც კერძო საჩივარშია განვითარებული არ წარმოადგენს გასაჩივრებული განჩინების გაუქმების საფუძველს.

სასამართლოს გასაჩივრებული მიაჩნია დასაბუთებულად, კანონიერად შესაბამისად, შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ წარმომადგენელს, გიორგი ჟუჟნიაშვილს უარი უნდა ეთქვას 01.09.2026 წელს წარმოდგენილი კერძო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე.

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-9 მუხლის მე-7 პუნქტის თანახმად, თუ სასამართლო კერძო საჩივარს დასაშვებად და დასაბუთებულად მიიჩნევს, ის მას დააკმაყოფილებს. წინააღმდეგ შემთხვევაში კერძო საჩივარი საქმის მასალებთან ერთად, მისი მიღებიდან 5 დღის ვადაში ზემდგომ სასამართლოს ეგზავნება.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ წარმომადგენელ გიორგი ჟუჟნიაშვილის მიერ 01.09.2026 წელს თბილისის საქალაქო სასამართლოში წარმოდგენილი კერძო საჩივარი, ამავე სასამართლოს განცხადებაზე ხარვეზის დადგენის შესახებ 26.08.2026 წლის განჩინებაზე დაუსაბუთებელია და შესაბამისად, იგი საქმის მასალებთან ერთად უნდა გადაეგზავნოს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს.

სასამართლომ იხელმძღვანელა „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ შესახებ საქართველოს კანონის მე-4, მე-8 მუხლის მე-6 პუნქტით, მე-9, მე-19, 48-ე მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 284-285-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. შპს „ანტერრა სოფტ-საქართველოს“ (ს/ნ 406228737) წარმომადგენლის მიერ 2026 წლის 01 სექტემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლოში წარმოდგენილი კერძო საჩივარი, ამავე სასამართლოს 2026 წლის 26 აგვისტოს განჩინებაზე გადახდისუუნარობს განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის განჩინებაზე არ დაკმაყოფილდეს დაუსაბუთებლობის გამო.
2. კერძო საჩივარი საქმის მასალებთან ერთად გადაეგზავნოს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატას.
3. განჩინება განთავსდეს გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (<http://www.ecourt.ge/>) ვებგვერდზე.
4. განჩინებაზე კერძო საჩივრის შეტანა არ შეიძლება.

მოსამართლე:

ლიანა კაჭაშვილი